

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 8.

Indult Bétsből, Kedden, Januárus' 26-dikán, 1830.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége Jan. 2-dikán költ Felséges végzésében méltóztatott Fő Tiszt. Richter Aloysius Urat a' F. T. Praemonstratensis Kánonok Rendnek Praelatusává, és a' Jászói, Leleszi Conventnek és a' Nagy Váradi Promontoriumnak Prépostjává kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége az itt következő hadi Tiszteket, annak tekintetéből, hogy a' hadi szolgálatban mindnyájan több mint harmincz esztendőket töltöttek 's magokat ez alatt dítseretesen megkülönböztették törvényes maradékaikkal együtt Magyar Nemességgel méltóztatott kegyelmesen minden taksa fizetés nélkül megajándékozni. ú. m.

Ts. Seiber György Urat, az Ö Felsége nevét viselő 1-ső számú Huszár Regementbeli Kapitányt és Svadron Kommandanst.

Ts. Maroichich György Urat, Gróf Gyulai Ignácz 60-számú Gyal. Regementbeli Kapitányt.

Ts. Kiss János Urat, az Anglus Kir. nevét viselő Huszár Regementbeli Fő Hadnagyot.

Frantzia Ország.

A' Gazette minekutánna újra meg újra erősítené, hogy a' mostani Ministeriumnak nem az Ország, nem a' Nem-

zet, hanem tsupán a' Journalismus, ellensége; mit értsen a' Journalismus neve alatt, a' következő zikkelyben fejt ki: „Journalismus, új szó, igen helyesen találva egy új Hatalomnak nevéül, annak t. i. mellyet az öszveszövetkezett Journalok gyakorolnak. Hajdanában kevesen, tsak egynehányan voltak, kiknek az Országos dolgokra és történetekre gondjok és figyelmekek lett volna. A' Frantzia Revolutio folyása alatt, megszorodott 's kiterjedett a' tudni-vágyóknak köre. Az emberek, Országokat tanultak esmerni, mellyeknek az előtt lételet is alig tudták; a' Frantzia paraszt látta Moskaunak megégését, és a' Kozák a' Párisi Király Palotáról tud beszélni; a' Spanyol és Olasz Országai Revolutiók olyan jussokat kiáltottak ki közönségesen, mellyekről a' lakosok soha az előtt egy szót sem hallottak. A' Nemzetekben felserkent a' tudni szeretés, akarják hallani mi esik kívül a' küszöbön. — Az Újságírók ezt hasznokra fordították; befolyások az olvasó Közönségre szemlátomást nevedekett, míg nem végre annyira háгна hatalmok, hogy tetszések szerént, háboruságot vagy tsendességet parantsolhatnának az Országban. —

„A' külföldi Újságírók nem éltek vissza ezen helyheztetéssel; ők megelégesznek, most is mint az előtt, azzal, hogy pusztán megírják hol 's mi esett?

az ítéletet és következés húzást magokra az Olvasókra bízván. A' Frantzia Journalisták ellenben, mihelyt valami esik, mindjárt széket ülnek, mindent bírálgatnak, üznek fűznek, és el nem mulatnak semmit, a' mi a' Közönséget az ő gondolatjaiknak elfogadására megnyerheti. Ezt a' szabadságot nekik a' törvény adja; nintsen is ennek valami nagy kárú következése egyébkor, tsak mikor öszveszövetkeznek egymás között a' Journalok Olvasóiknak elámítására. Illyenkor valóságos eltsábítókká és Tyrannusokká lesznek az Országban, mert a' nép kéntelen a' dolgokat az ő szemeikkel nézni; és a' ki, vélekedéseit másokra reá tudja tolni, vezére lesz a' tselekedeteknek is. Így osztán ez alatt a' szín alatt, hogy az Olvasókat a' dolgoknak igazi megértésére tanítják, el veszik a' néptől még a' gondolkozás jusát is. — Minden Országban, a' hol nagyon sajtószabadság, két ellenkező vélekedésű és menetelű Journalok vannak; és a' Közönségnek egy része az egyik, más része a' másik fellel tart. De mikor az egyik Fél betsületesen, a' másik pedig rossz lélekkel jár el tisztjében; az egyik tsupán igazságot szóll, a' másik naponként hazudozik és hízelkedik: mimódon állhatna a' nép ellene az ámitásnak és tsábításnak? A' Royalista Journalok, mindenik különkülön, adják elő gondolatjaikat; ellenben a' liberalisok öszveszövetkezve dolgoznak egy közösz tzelra. Amazok intik a' népet: Légyetek tsendesen, engedelmeskedjete a' törvényeknek! — Ezek ösztönözik: „Mozogjatok, Ti vagytok a' Fejedelem!“ — Fizessétek meg az adót! szóllanak amazok; „Meg ne adjátok!“ kiáltanak emezek. Ezen hartzában a' jó gondolkozásnak a' rossz Principiummal, az egyaránynak lehetetlenség megmaradni; és az egyik mérőserpenyő, melly-

be hol a' hízelkedést, hol a' jövendőkel való rettentést minduntalan hányják, levonja a' másikat, mellyben tsupán az igazság és józan értelem fekszik. — Más volna a' dolog és kissebb a' veszedelem; ha az Újságírás, mint régen, egy egy Privát embere volna. De most, minden liberalis Journal egy egy kis független Hatalom (Potentat), melly előre kitsinált Planum és Principiumok szerént dolgozik; Tanátsosi, Ex-Ministerek; Irói, Könyvszerzők és tudósok. És mintha már ez nem elég volna akármitzelra, annakfelette minden Journáljai ezen Felekezetnek öszveszövetkeznek a' közvélekedésnek megmérgezésére. Hogy ne lennének már így hatalmasok? Ki tagadhatná erejeket, midön a' köz vélekedést ők vezérlik?

Így eredt és támadt az a' Hatalom, mellyet igen helyesen Journalismusnak neveztek. Hatalom! vajmi nagyon megérdemli e' nevet, mert ahoz van közel, hogy minden más hatalmakat elnyeljen. Nem egy, de több ízben ragadta el az embereket ennél sokkal kissebb erő. Egyetlenegy Vallásos Ideának a' munkája volt az Európát megrázkodtató és népeitől megfosztó Keresztes Háborúknak Enthusiasmusa; egyetlenegy embernek a' munkája volt a' Reformatio. A' Journalismusnak pedig ezer a' nyelve, és minden emberi indulatokat serkenget. Nem tsak Frantzia Országot fenyegeti ez; egész Európát lábai alá veti, ha gátlására eszköz nem találtatik. A' könnyenhívők, az elégedetlenek, a' hírszomjúzóok minden Országokból, már jobbagyai; nem sokára Nemzetek lesznek áldozatjaivá, és a' világ, prédájává.“

„P á r i s Jan. 15 kén. A' 80 milliom Franknyi új Költsoennek adása, a' Jan. 12 kén, a' Rothschild Háznak íteltetett oda, mint legtöbbet ígérőnek. A' neve-

zett napon, a' Finantz Ministernek minapi (1829 Dec. 6-iki) hirdetése szerint, megnyittatott a' Finantz-Palotának nagy Szálája, hogy a' kiknek a' tudva lévő feltételek és mód szerint (l. M. K. Dec. 18-káról 1829) a' Költsön adásnak elvállalására kedvek vagyon, ajánlásaikat lepetsételt írásban nyujtsák bé. Délben 12 órakor tele volt a' Szála emberekkel. A' Finantz Minister Gróf Chabrol, a' Fő Titoknoktól Gróf Boubertől kísértetve bémenvén a' Szálába, felolvastatta 1) az 1829 Dec. 6-iki Kir. Rendelést, mellyben meghatalmaztaták annyi 4 pro Centes Rentének vagy Országos jövedelemnek eladására, a' mennyi 80 milliom tökének előszerzésére megkívántatik. 2) azt a' Finantz Hirdetést ugyan azon napról, mellyben a' Költsönadásnak feltételei és módja meghatározatnak. A' felolvasás után következett a' felszóllítás, hogy t. i. jelentsék magokat, a' kiknek szándékok vagyon a' költsönözést elvállalni. Négy petsétes pakétek nyujtattak elé. Az 1) volt Mallet, Hagermann és Társai részéről; a' 2) Aguado Bankir részéről; a' 3-ik Carayoon-Latour és Riviere Urakéről a' Syndicatus nevében; a' 4-dik a' Rothschild testvérek részéről. Felbontatván rendre egymásután ezen lepetsételt ajánlások, az 1-igért 98 Frankot (100 nominalis Töke gyanánt) 4 Frank Rentéért, az Interes- (vagy Rente-) járásnak Mart. 22-kén 1830 kezdődésével; — a' 2-dik ígért 97 Frankot és 55 Centimét, ugyan azon Interes-járással mellett; — a' 3-dik ígért 100 Frankot hasonló Interesre; — a' 4-dik (a' Rothschildéké) ígért 102 Frankot és 7 1/2 Centimét ugyan azon Intereskezddésre. Észreveödvén azomban, hogy ez utolsó ajánlat aláírás nélkül való, a' Finantz Minister megszóllította eránta a' jelenlévő Rothschild Urakat, kik mago-

kat feledékenységgel mentvén, a' Ministernek engedelmé mellett, legottan aláírták neveiket az ajánlatnak; és mint-hogy a' tölök ajánlott ígéret minden másokénál nagyobb volt, a' 80 milliom Fr. Tökének, 8 hónapok alatt tíz tíz milliomjával való megadása nékiek ítélte-tett; és felöle a' Protokollum egyszeriben feltételetett.

Eynard Úr, a' ki a' minap 700,000 Frankot küldött a' nagy szükségben lévő Görög Országai Igazgatószeknek, el-lene mond azon hírnek, hogy Miklós Tsászár nékie e' summát garantirozta volna.

A' Madridi Udvarnál lévő Frantzia Követ Bayonneba tudósítást küldött a' Tisztviselőkhöz, hogy a' Nápolyi Királynak és Királynénak fogadásáról gondoskodjanak. Ő Fgek Febr. 1 napján elfogják Madrid városát hagyni és incognitó utaznak vissza Frantzia Országgon keresztül.

A' Gazette Jan. 12-kéről, azt erősíti, hogy az Adónak megtagadására összeállott Egyesületeknek laistroma 1,200 névnel alig foglal többet magában.

A' Liberalis Journalokban sokszor lehet e' kifejezést olvasni „Ökörszem“ (l' Oeil de Boeuf) így p. o. mondják az Ökörszem így 's így gondolkozik, e' helyett: a' Ministerium így gondolkozik. — A' Quotidienne a' következő magyarázatot adja e' homályos értelmű kifejezésről: „Ez a' híres Ökörszem, nem egyéb mint egy Szála a' Versaliai Kir. Kastélyban, a' Király alvószobája mellett. Így neveztetik ez, XIV Lajos Király idejétől fogva, arról a' gazdagon megaranyozott Ökörszemről, melly a' hátulsó grádits felől, (ablak gyanánt) a' világosságot adja. Ez a' Szála volthajdan gyűlöhelye minden Uraknak, kiknek szabad bójárások volt az Udvarhoz, és minden Udvari és Házi Tiszteknek.

Némelly Journalisták, midőn most valakit az Ökőrszemből valónak neveznek, azt akarják vele mondani, hogy az egy üres fejű, és régi előítéletekkel teli, tsuda formájú Udvari ember. Mi nem egyebet ohajtunk a' mi Liberalisainknak, mint azt a' szép tónust, viseletet, udvariságot, talentomot, hívséget, hazafiúi büszkeséget és méltóságot, a' mellyekkel az Ökőrszem férfiai eleitől fogva tündöklöttek. Itt tanátskozott gyakran Louvois, Lamoignon, és Colbert az Ország javáról; itt forgott Larochefaucauld, Condé, Lauzun, Fenelon, Bossuet, Racine és Boileau. Voltaire is szerentsésnek tartotta magát, midőn itt megjelenhetett... A' mostani Oppositio fiai közül, mind a' Követek, mind a' Fő-Rendek Házából, sokan itt nevedtek fel, még is tekintetben állanak a' Liberalismusnál. Broglie, Segur, Choiseul, Talleyrand, Lameth, Argenson 's a' t. itt töltötték ifjú korokat; itt töltötte Polignac Úr is, és bár mások is sokan itt töltötték volna. A' pitvarlás (Antichambrirozás) megvolt mindenidőben. Robespierrenek, a' Saint Honoré útszában szintűgy megvolt a' maga Ökőrszeme, mint Barrasnak Luxembourghan és Napoleonnak a' Tuileriában. — — Es a' mi különösen az Aristokratai módtartást illeti, az soha szembetünőbb nem volt még a' közönséges Polgárházaknál is, mint éppen most a' mi időnkben, a' mikor egy némelly Bankirnak Házánál nagyobb kevélységet és szemtelenséget láthatni, mint a' Saint-Germaini legrégebb Nemesi Kastély Szálaiban, és midőn megszabadul az ember az Uri Liberalisoknak társaságától, a' Nagy Urakét keresi fel, hogy nálok jóízlest, udvariságot és szeretetre méltóságot tanuljon.“

T ö r ö k O r s z á g.

Az Orosz rendkívül való Követnek, Generalis Gróf Orloffnak audientziájáról a' Szultánnál, Pérából (Konstanzinapolynak egyik külső városából) ezeket írják:

„Minekutánna Gróf Orloff hivatalosan jelentené a' Reis Efendinek, hogy ő mind addig Bujukderében fog maradni, míg a' Nagy Úrhoz lejendő bevezettetésének napja tudtára adatnék: Dec. 3-ikán tudósítatik, hogy audientziájának napja 5-ikére vagy határozatva. Ennek következésében elhagyván a' Követ Bujukderét, Dec. 4-ikén eljövve Pérába, a' hol a' szokott köszöntéseket, mellyeket a' Porta a' Külső Országok Képviselőinek tétetni szokott, elfogadta. Ez alkalmatossággal a' Reis-Efendi a' szokásban lévő ajándékokat (mellyek gyümöltsökből és tzuikormívekből állanak) nem a' Tolmátsától, hanem egymás főbb rangú Személytől, t. i. a' Kesedartól, (a' Reis Efendi Cancellariájának Igazgatójától) küldötte a' Követhez. A' Szultán Ramis-Tsiflikben mulat, a' hová a' Követ Úr Dec. 5-kén reggeli 9 órakor kiment. Status Tanátsos Franchini mint Tolmáts, és két Tisztek, úgymint Kapitány Kotzebe, és Hadnagy Bachmetieff valának kísérői, két altisztekkal egyetemben. Megérkezvén Ramis-Tsiflikbe, Avni-Bei a' Szultánnak egyik Adjutánsa méne a' Grófnak eleibe, a' ki a' Kapunál reá várakozott. A' hadi rendben kiállott katonaság fegyvertsapással tisztelte Ő Exczáját. A' Slichdar. Aga szobájába bevezettetvén, ott találta a' Gróf a' Reis Efendit, a' ki — minekutánna egymást udvari módon köszöntének — jelenté Ő Exczájának, hogy az Igazgatószék parantsolatot küldött Drinapoly-

ba, az ottani Ispotályban maradt Orosz betegeknek gondos ápolása eránt, és egyszersmind az Ispotály mellett lévő nagy kászárnyát is a' beteg katonáknak számára általengedtetni meghagyta. A' Gróf megköszönte a' Török Ministernek, ezen megelőző figyelmezettségét a' Fényes Portának, mellyet külömben éppen kérni szándékozott. E' rövid beszélgetés után Akhmed-Bei bejelentette a' Grófot a' Sultánnál, és a' Reis-Efendi bevezette az audientziás szobába, melly egyedül e' végre vala elkészítve. A' Gróf meghajtotta magát Európai módon a' Nagy Úr előtt, és közelítvén a' Thronus-menyezethez, melly alatt a' Szultán ült, általnyújtotta a' Tsászári Kabinétlevelet, mellyet vinni szerentséje volt. A' Reis-Efendi fogta el kezéből a' levelet és térdelve nyújtotta a' Szultánnak. Midőn a' Gróf a' levelet a' Nagy Úrnak kezeiben lenni látná, megszóllamlván mondotta, hogy ő reá a' Tsászár ezen levélnek, mint jó indulatja zálogának, elhozását bírta, és egyszersmind megparantsolta, hogy szóval is adná elő menyire óhajtja Ő Ts. Fge, hogy a' Drinápolyi békesség örök időkre tartson, és minekutánna a' békesség a' két Nemzet között szerentsésen vissza állott, szíve szerént óhajt a' Tsászár a' Szultánnal személyes barátságba és bizodalomba lépni, és hogy ezen költsönös bizodalom felélesztésének gondja, a' fő és kiváltképpen való tárgya az ő küldettetésének. A' Szultán azt felelte a' Reis Efendi által, hogy ő köszönettel fogadja a' Tsászár levelét, és azon barátságos indulatot, mellynek bizonyosága; a' békességnek megmaradása, néki is egyedül való kívánsága, és a' békelevél tzikkelyeinek pontos bétöltése mindenkor tárgya leszen tellyes törekedésének. A' Gróf rajzolta a' Szultánnak azokat a' jó következéseket, mellyeket a' Fejedelmek-

nek egymáshoz való személyes meghittségéből várni lehet. Mellyre a' Szultán azt válaszolta, hogy Ő világos bizonyosságát adta a' Tsászár eránt való jó indulatnak, midőn hozzá különös Követséget küldött Sz. Pétervárába. A' Gróf mondotta: Ő Ts. Fge előtt kedves leszen Halil Basának Követsége. Megköszönte annak utánna azt a' nagy megkülömböztetést, mellyel Ő Magosságának birodalmában mindenütt fogadtott, kiváltképpen pedig azt a' jóságot, hogy őtet, itten Ramis-Tsiflikben, úgy szolván fíjainak, (a' rendes katonaságnak) közepette, méltoztatott Ő Mga elfogadni. A' Szultán, kinek ábrázatja eleinte komoly és innepi volt, az audientzia vége felé, mind inkább inkább vídámódott, és a' többek között Franchini Urhoz némelly lekötelező szavakat intézett. Későbbben egyenesen maga a' Reis Efendi közbenjövetele nélkül beszéllett a' Szultán Gróf Orloffal, a' ki midőn a' Nagy Úrnak ezen felvidámódását látná, kívánván a' beszélgetést a' Szultán előtt kellemetes tárgyra vinni, ismét előhozta a' rendes katonaságot, és a' Török katonáknak jó magok tartását és gyors előmeneteleiket ditsérte. A' Szultán igen megelevedve halgatata, végre monda: ő reményli, hogy a' Gróf hasonlóan meglészen elégedve az ő Reis Efendijével. Ezen emlékezetes szavak után, meghajtotta magát a' Gróf és az audientziának, melly mintegy félóraig tartott, vége lett. — Viszszatérvén a' Követ a' Slichtár-Aga szobájába, midőn éppen onnét indulni akarna, a' Reis-Efendi jelentette, hogy a' Szultán, egy felszerszámozott és felnyergelt lovát jó indulatjának jeléül néki szánta.

Egyiptom. (Egy Frantzia Tudós Utazó leveléből) A' Vice Király fáradhatatlan az Országjavát tzelző újításokban,

és a' Civilizatióban szemlátomást halad elő Égyiptom. A' tartományok elosztat- tak Megyékre és Kerületekre. Minden Tartománynak külön (Európai módon) gyűlése van. Egy közönséges Diván (Országgyűlés), melly a' Tartományoknak 200-nál több Követeiből áll, a' Fő vá- rosba egybehívattatott. E' Diván Ülések nyilvánosok; a' Vice Király minden némű kérdéseket és dolgokat küld hoz- zája. — Másfél száz Égyiptomi gyerme- kek és Ifjak Angliába és Frantzia Or- szágba küldettek tanulni. Az Ulemák és Sheikek, kik ez előtt örömet akadá- lyoskodtak a' Vice Király újításaiban, most készek fejet hajtani. Kairóban hetenként kétszer egy Újság jelenik meg, két nyelven, arabsúl és törökül. Az Új- ságlevél tízmképe egy Pyramis, melly- nek felette a' felkelő nap látszik, ezzel a' feljül írással „Égyiptomi tudó- sítások“ A' Nyomtatóműhely Bulák- ban van, a' Cairói Kikötőben, itt nyom- tattatik az Újság.

Nagy Britannia.

London, Jan. 13-kán. Jan. 10-kén Kabinét gyűlés volt. A' tanátskozás tár- gyai, honnyi dolgok valának; a' mit on- nét következtetnek, mivel a' Korona- Fiskalisai is (az Attorney- és Solicitor- General) tagjai valának a' gyűlésnek.

A' Times tsudálkozik, hogy a' Journal des Debats nintsen megele- gedve a' Görög Királynak (Leopold Sachsen Koburgi Hertzegnek) választá- sával. A' Frantzia Újságíró a' Hertzeget, az Anglus Parlament Pensionistájának nevezi. De valamint senkinek nem Pen- sionarius a' veje, kinek arra az eset- re, ha felesége elébb meghalna, alku- levél szerént bizonyos örökös jövedel- met ígér: szinte úgy nem Pensionatusa Leopold Hertzeg Angliának. Nem kel-

lett volna ugyan, olyan temérdek jöve- delmet mint 50,000 f. st. esztendönként, szabni a' Hertzegnek; de minekutánna már megesett, megvan, az az övé, és Görög Országra nézve, annál jobb, ha ő lesz a' Királya. — A' Court Jour- nál, mint repeső hirt, azt írja, hogy Leopold Hertzeg és az Orleansi Kir. Hertzegnek egyik leánya házasság által egybefognak köttetni. Erre talán majd megnyugszik a' haragos Journal des Debats.

A' közelébb megholt nagy nevű Kép- festő Lavrence, Századunknak leg- első Portrait festője, azzal a' ritka szerentsével ditsekedhetett, hogy a' leg- nevezetesebb férjfiat Századjának, ő fes- tette. Ő festette le Bétsben a' Szövet- séges Monarchákat és azoknak Ministe- reit; Romában VII Pius Pápát, Con- salvi Kardinalis Titoknokot és több nagy embereket; Párisban XVIII La- jost és több tagjait a' Kir. familiának; otthon, az Anglus Királyt, a' Hertzege- ket és Angliának minden nevezetes em- bereit.

Orosz Ország.

Sz. Pétervára Jan. 8-ikán. Teg- nap előtt, Karátson reggelén (a' ré- gi Stilus szerént) a' Téli Palota-beli Ká- polnában Mise és Te Deum tartatott, a' Tsászárnénak és a' Korona-Örökösnek jelenlétében — annak háládatos emléke- zetére, hogy a' birodalom ezen a' na- pon szabadult meg ez előtt 17 eszten- dővel az ellenségtől.

Egy Ts. Ukás Dec. 18 káról, (melly az Odessai Journalban hirdettetik) te- kintvén, hogy Új Orosz Ország (Új Orosz Ország három tartományokból áll, Jekaterinoslav, Cherson és Tauria) a' két esztendő Török Háborúnak lefolyta alatt sokat szenvedett; és a' la-

kosok egyfelől a' feketetengeri Kereskedésnek megszűnését sajnosan érezvén, másfelől a' keresztülmenő katonaságnak kvártélyozása és tartása által is rendkívül terheltetvén, a' háborúban nagy és rettenetes áldozatokat tettek: ezen tekintetből parantsolja 1) hogy azon adóságok, mellyet a' lakosok 1824 Esztendőben a' Sós-tisztségeknél tsináltak, elengedtesse nek, és a' Számadásokból kitöröltessenek; 2) azokra nézve, mellyeket ugyan azon Tisztségeknél 1824 től 1829-ig tsináltak, az Interes engedtessek el; a' Tökét három esztendő alatt, három rátában, kell tőlök kívánni. 3) Az adó a' városoknak és kerületeknek, a' szerént a' mint több vagy kevesebb terhet vittek, hosszabb vagy rövidebb időre engedtessek el. Így nevezetesen Odessa városa, 1855-ig semmi adót és attól fogva 1840 ig tsak felényit fizet. Tagánrog városa 1837-ig, Feodosia 1839-ig ment és szabad lészen minden adótól. Kerts Városának 1851-ig elengedte-tik az adó-fizetés 'sa' t.

Spanyol Amerika.

A' Carthagenai Újság Nov. 1-ső napján hivatalos tudósítást adott ki, Cordova pártotütött Generálisnak megverette-tése és halála felől. O Leary Generál a' fővárosból Carthagenából ment ellene, 's úgy tapasztalta, hogy a' föld népe mindenütt tsendességben volt, 's minden készséggel adott segítséget a' pártotütöt-tek elnyomására. Cordova Gen. legfel-jebb is 400 embert szedhetett öszve, a' kikkel O Leary Gen. Oct. 17-dikén El-Santurionál megütközött. A' pártosok em-berül oltalmazták magokat a' nagyobb erő ellen, a' mi abból is megtetszik, hogy közülök 200-an a' Generalissal e-

gyütt elestek, az életben maradtak pe-dig mindnyájan megsebesítették. Ez ál-tal vége lett a' pártütésnek a' fennálló Kormányzék ellen.

Az Amerikai Újságok nevezetes le-velét közlik Bolívar Libertadornak, mel-lyet ez O Leary Generálhoz (Cordova Gen. meggyőzőjéhez) írt, Guayaquilból Aug. 6-dikán, e' szerént: „Én most azon gondolkozom, ha valyon nem jobb vol-na e' Columbiára, reám 's a' Szabad Köz-társaság ditsőségére nézve, ha egy Prae-sidenst választanának 's én Generalissi-mus tzímmel megelégedném? Ezt az Ur megfontolására bízom. Egy ilyen Kor-mányszék ez által erősebb lenne, mint valaha az enyim lehet. Az alatt, hogy így én könnyen mehetnék egyik helyből a' másikba, a' Praesidens otthon egyedül a' Köztársaság java előmozdítására for-díthatná munkálkodásait. A' külömbféle Departementekben széllyel utazván, lát-hatnám a' törvénytelen szokásokat, 's azokat jó útra vezérelhetném. Munkás-ságom és sebes utazásaim által Colum-biának egyik széléről a' másikra, a' Köz-társaság tsendességét fenntartanám; nem támadnának többé lázzadások, az Or-szág nyugodalomban lenne, és én békes-ségben élhetnék. Ha ez nem történik vagy Columbiának vége lesz, vagy ne-kem. Adja tudtára, Kedves OLearym, ezen gondolatomat, mellyet az Ország 's a' magam javára forgatok elmémben, a' törvényhozó Fő-Tanátsnak. Készít-sen erre nézve valamelly kerülő írást, melly tzéломra a' lakosok tetszését meg-nyerje.“

Éjszak Amerikai Egyes. Státusok.

Dec. 8-ikán 1829 a' Nemzeti Gyű-lésnek Ülési megnyittattak. Azon hosz-

szú beszédből, mellyet Gen. Jackson az Elölülő ezen alkalmatossággal a' Congressushoz tartott, a' nevezetesebb helyeket közelebbről közleni fogjuk.

M a g y a r O r s z á g.

Budáról Jan. 21-kén. Az Irgalmas Barátok Budai Kórházába 1828 dik eszt. Nov. 1-ső napjától fogva 1829-nek Oct. utolsó napjáig felvétettek ingyen és ápolgattattak 1,436 betegek. Ezek között voltak 1,228 Katholicusok, 191 Evangelicusok mind a' két Confessióból. 12 Nem Egyes. Görögök; 5 Sidók. Felgyógyultak ezek közül 1,253-an; meghaltak 150-en; holtan vitettek bé 3-an; haldokolva 30-an.

Az idő járása Jan 17-dikén egészen megváltozott és lágyulni 's olvadni, kezdett; de minekutánna két három naphol havazott, hol eső esett, 20-dikára ismét keményen megfagyott.

H i r d e t é s.

Az Ádámhofi Udvari Gazdaság Kiárendálása felől.

A' Nyitra Vármegyében fekvő Ts. K. Familia Holitsi Uradalma Tisztsége jelenti, hogy az ezen uradalomhoz tartozó Ádámhofi Udvar, melly igen tágas épületből, pintzéből, 60 darab marhára való 2 istállóból az udvarán két színből, és a' legelön 3 félszerből, 4 lóra való istállóból, egy tsürből és egy tágas gabona tartóból áll, ahoz tartozó 395 hód 205 □ ölnyi szántó földekkel, kertekkel, rétekkel és legelőkkel együtt, a' f. 1830-dik eszt. Apr. 1-ső napjától

kezdve 6 esztendőre, a' Ts. K. Patrimonialis és Familia Jóságok Fő Directiója helybehagyása után, a' többet ígérőnek árendába ki fog adattatni.

Leginkább hasznát lehet venni a' leírt gazdasági épületeknek és a' hozzá tartozó földeknek göbölök legeltetésére, és vágó marháknak istállóknak, 's a' sertéseknek ólakban való hizlalásokra. Mint-hogy pedig Austria határánál fekszik a' Posonba vivő jó tsínált út mellett, ettől 8, és Bétshez 16 mértföldnyire különösen a' kereskedésre nézve igen hasznos, valamint arra nézve is, hogy a' hizott vágó marháknak, mellyeket Magyar Országának egy részéből erre szoktak hajtatni Bétsbe, itt igen alkalmas kinyugvó helyet lehet adni.

Az árendába adás kikiáltása a' f. esztendő Febr. 22-dikén reggeli 9 óra-
kor kezdődik, a' mellyre minden árendálni kívánók az itten lévő Tisztség Hivatalszobájába meghívatnak. A' kiárendálás feltételeit mindennap megtudhatni, mind itt a' Tiszti szobában; mind Bétsben a' Ts. K. Familia Jóságok Fő-Directiójánál, melly az Alte-Fleischmarkt nevű útszán van Nro 781.

A' Ts. K. Familia Jóságok Fő Directiójának Kiadó Hivatala által.

A' pénz folyamát Januárius 25-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	103 1/4
Az 1820-béli sorsosok,	185 1/3
Az 1821-béli hasonlók,	137 8/8
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	62 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1279 1/3 for. ton,
Conv. Pénzben.	